

ارزیابی عملکرد سیستم آبیاری بارانی عقربه‌ای در کرج

تیمور سهرابی و رضا اصیل منش*

چکیده

طراحی و اجرای یک سیستم آبیاری ممکن است به درستی و یا به‌طور نامناسب انجام پذیرد بنابراین مطالعه و ارزیابی سیستم آبیاری برای مدیریت روشن می‌سازد که آیا بهره‌برداری از سیستم کنونی را ادامه دهد یا آنرا بهبود بخشد. هدف اصلی این مطالعه تعیین عوامل ارزیابی سیستم آبیاری بارانی از نوع عقربه‌ای بود که معمولاً در عملکرد سیستم آبیاری موثر هستند. سپس براساس نتایج حاصله، راه حلی برای بهبود مصرف آب آبیاری و مسایل طراحی ارائه گردید. برای نیل به اهداف مذکور مشخصات خاک، گیاه و پارامترهای طراحی تعیین شد. ابتدا برای آبیاری ذرت، در زمینی با خاک لوم سیلتی در مزرعه ۵۰۰ هکتاری وزارت کشاورزی (درشمال شرقی مشکین آباد کرج) سیستم آبیاری بارانی عقربه‌ای طراحی گردید و با وضعیت موجود این سیستم مورد ارزیابی قرار گرفت. برای ارزیابی در چهار ردیف شعاعی، قوطیهای نمونه‌برداری به فواصل ۶ متری قرار داده شد. سپس کلیه عوامل ارزیابی نظیر بازده کاربرد پتانسیل، بازده کاربرد واقعی و توزیع یکنواختی با تجزیه و تحلیل داده‌های صحرایی، محاسبه شد. متوسط عوامل ارزیابی مذکور در طول فصل زراعی برای سیستم آبیاری بارانی سنتریپوت به ترتیب ۷۹، ۷۵/۸ و ۸۴ درصد تعیین گردید. تجزیه و تحلیل عوامل ارزیابی نشان داد که سیستم آبیاری از کارایی مناسبی برخوردار نیست. ضمناً مقادیر نسبتاً کم توزیع یکنواختی و بازده کاربرد پتانسیل به علت ناسازگاری شرایط کارکرد و طراحی سیستم بوده است. اختلاف بین بازده‌های کاربرد واقعی و پتانسیل، مبین مشکلات مدیریتی در بهره‌برداری از سیستم را می‌باشد.

واژه‌های کلیدی - عملکرد، ارزیابی، آبیاری، عقربه‌ای، سنتریپوت

مقدمه

در سال ۱۹۸۴ دیکل و همکاران (۳) دو سیستم آبیاری سنتریپوت و شیاری را مقایسه و ارزیابی نموده و در مورد رواناب سطحی تولید شده در دو سیستم تحقیق نمودند. سازمان خواربار جهانی (FAO) براساس تحقیقات انجام گرفته روشی را جهت ارزیابی و طراحی آبیاری با سنتریپوت ارائه نمود که هدف آن طراحی و ارزیابی جهت رسیدن به یک بازده مناسب بود (۸). دیکل و همکاران (۴) در سال ۱۹۷۲ روشی را

به طور کلی تحلیل هر سیستم آبیاری را که بر پایه اندازه‌گیری در شرایط واقعی مزرعه و در حین کار طبیعی سیستم استوار باشد ارزیابی می‌نامند (۷). ارزیابی از آن جهت مهم است که برای مدیریت روشن می‌سازد که آیا بهره‌برداری از سیستم کنونی را ادامه دهد و یا این‌که آن را اصلاح نماید. بهبود مدیریت کاربرد آب در مزرعه باعث صرفه جوئی در آب، نیروی کار و حفاظت از خاک شده و در نتیجه موجب افزایش محصول می‌شود.

* به ترتیب استادیار و دانشجوی سابق کارشناسی ارشد گروه مهندسی آبیاری و آبادانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران

گیرد. برای این که مقایسه‌ها دارای مبنای یکسانی باشند، سه پارامتر عملکرد آبیاری (بازده کاربرد پتانسیل، بازده کاربرد واقعی و یکنواختی توزیع) براساس عمق متوسط آب نفوذ کرده یا ذخیره شده در یک چهارم سطحی که کمترین مقدار آب را دریافت می‌نماید تعیین شده است (۵). مفهوم یک چهارم کمترین عمقها^۱ به وسیله اداره حفاظت خاک وزارت کشاورزی امریکا^۲ ارائه گردیده است و به عنوان استاندارد برای مقایسه گزینه‌ها توصیه می‌شود (۱).

معمولاً طراحی اقتصادی سیستم‌های آبیاری توصیه می‌کند که کمتر از ۱۰۰ درصد سطح مزرعه به حد کافی آبیاری گردد. جایی که متوسط یک چهارم کمترین عمقها مساوی با عمق آب کاربردی مطلوب باشد تقریباً ۸۷/۵ درصد مزرعه به حد کافی آبیاری می‌شود. به عبارتی سطح کفایت ۸۷/۵ درصد است (۱). افزایش سطح کفایت آبیاری موجب نفوذ عمقی قابل توجهی می‌شود.

۱- کمبود رطوبت خاک^۳

کمبود رطوبت خاک عبارت است از مقدار خشکی خاک منطقه ریشه در زمان معین و این کمبود رطوبت برابر با مقدار آبی است که باید در موقع آبیاری جبران شود. میزان خشکی خاک قبل از هر آبیاری بستگی به نوع خاک، گیاه و مرحله رشد آن دارد. تشخیص زمان آبیاری بستگی کامل به خشکی خاک یا SMD دارد و تشخیص SMD در شرایط مختلف نیازمند تجربه و آگاهی فراوان است.

۲- کمبود رطوبتی مجاز^۴

کمبود رطوبتی مجاز عبارتست از مقدار خشکی خاک که به نظر طراح و یامدیر سیستم آبیاری، گیاه قادر به تحمل آن است، تا حدی که به گیاه تنشی وارد نشده و از محصول کاسته نمی‌گردد (۱). ارتباط SMD و MAD اساساً به واسطه تاثیری که

جهت اندازه‌گیری میزان ذخیره سطحی خاک، هنگامی که میزان پاشش آب از سنتریوت بیشتر از ظرفیت نفوذپذیری خاک بوده، ابداع نموده و با توجه به تغییرات شیب، اعدادی را برای این منظور ارائه دادند. هیرمن و هین (۶) گزارش نمودند که برای سیستم آبیاری بارانی عقبه‌ای موقعی که S (طول بال) بزرگتر از ۲۰۰ متر است مسیر حرکت را می‌توان خط مستقیم فرض نمود. از ارزیابی سیستم‌های آبیاری چهار هدف زیر حاصل می‌گردد (۵):

(۱) تعیین بازده واقعی سیستم در زمان بهره‌برداری.
(۲) پاسخ به این پرسش که سیستم مزبور با چه پتانسیلی می‌تواند مورد بهره‌برداری قرار گیرد.

(۳) کسب اطلاعاتی که مهندسین و متخصصین این امور را در طراحی سیستم‌های دیگر یاری کند.

(۴) گردآوری داده‌هایی که مقایسه روشها، سیستم‌ها و شیوه‌های مختلف راهبری را براساس تحلیلها ممکن سازد.

تشخیص این که بهره‌برداری از یک سیستم آبیاری به چه خوبی انجام می‌گیرد (بازده کاربرد واقعی)، یا می‌توانست مورد استفاده واقع گردد (بازده کاربرد پتانسیل)، فقط به وسیله اندازه‌گیریهای عملکرد آنها در مزرعه قابل دستیابی می‌باشد.

به هر حال، ممکن است از مشاهده بعضی از خصوصیات عملکرد سیستم‌ها، تقریبهای نسبتاً معقولی به دست آید و راهنمایی‌هایی را برای تصحیح بعضی از مراحل فراهم آورد.

هدف اصلی از این تحقیق برآورد عوامل عملکرد (AELQ، PELQ، CU، DU) سیستم آبیاری بارانی عقبه‌ای است تا بتوان سیستم را از نظر مدیریتی و طراحی مورد ارزیابی قرار داد.

مفاهیم مورد استفاده در ارزیابی سیستم‌های آبیاری

برای تعیین بازده‌های بالقوه سیستم و بازده واقعی که تحت مدیریت موجود قابل حصول می‌باشد، اندازه‌گیری عوامل ارزیابی سیستم‌های آبیاری و راهبری آنها مورد نیاز است. برای انجام این اندازه‌گیریها و تفسیر آنها باید تعاریف دقیقی صورت

1- Low - Quarter (LQ)

2- USDA, SCS

3- Soil Moisture Deficit (SMD)

4- Management Allowed Deficit (MAD)

به عبارت دیگر میانگین یک چهارم کمترین عمق آب ذخیره شده در منطقه ریشه همان میانگین یک چهارم کمترین مقدار تخمین یا اندازه گیری شده است.

موقعی که به آبتویی نیاز باشد، یک چهارم کمترین عمق آب نفوذی مطلوب، برابر مجموع SMD و عمق آب آبتویی مورد نیاز می‌باشد. جایی که حداکثر تولید از واحد آب مدنظر باشد (به جای حداکثر تولید به ازای واحد سطح) ممکن است یک چهارم کمترین عمق آب نفوذی مطلوب، کمتر از SMD باشد.

گرچه اندازه یکنواختی نیز در AELQ نهفته است اما به این معنی نیست که محدوده سطح آبیاری به طور کامل آبیاری می‌شود، بلکه نشانه این است که مقدار آب دریافتی آن منطقه بیشتر از صفر است. پایین بودن اندازه AELQ اشاره به مشکل مدیریت و طرز کاربرد سیستم دارد (۷). زمانی که بخشی از اراضی و یا تمامی آن عمداً تحت پوشش آبیاری کمتر از نیاز قرار گیرد عوامل دیگری نیز باید مورد توجه قرار گیرد.

۵- بازده پتانسیل آبیاری^۳

این شاخص بیانگر آن است که سیستم موجود در شرایط بهره‌برداری مناسب چگونه عمل می‌کند. بازده پتانسیل در واقع حالت خاصی از بازده آبیاری است و وقتی که عمق حداقل نفوذ یافته معادل عمق مطلوب آبیاری باشد (۱). پایین بودن اندازه PELQ معمولاً به طراحی و یا کارایی ضعیف سیستم مربوط می‌شود و در صورتی که طراحی صحیح انجام شود، اما مقدار PELQ پائین باشد باید نوع سیستم آبیاری را تغییر داد (۱). معمولاً مقدار اختلاف بین اندازه‌های PELQ و AELQ از نشانه‌های کم توانی راهبری و مدیریت سیستم است. در صورتی که میانگین کمترین ربع عمق نفوذ آب در معادله به کار برده شود بازده پتانسیل از فرمول زیر محاسبه می‌شود.

$$PELQ = \frac{\text{میانگین کمترین ربع عمق نفوذ زمانی که برابر MAD باشد}}{\text{میانگین عمق آب آبیاری پس از این که MAD جبران شده باشد}} \times 100$$

احتمالاً بر گیاه دارند معنی و مفهوم می‌یابد. کمبود رطوبت مجاز را می‌توان به درصدی از کل رطوبت قابل استفاده موجود در منطقه ریشه و یا عمق آبی که ریشه قدرت جذب آن را در زمان بین دو آبیاری دارد نشان داد. کمبود رطوبت مجاز بستگی به ارزش تجارتهی و خصوصیات ریشه گیاه دارد.

۳- یکنواختی توزیع آب^۱

شاخصی است که مشکلات توزیع آب را در آبیاری نشان می‌دهد و از فرمول زیر محاسبه می‌شود:

$$DU = \frac{\text{متوسط یک چهارم حداقل عمقهای آب نفوذ یافته}}{\text{متوسط عمق آب نفوذی}} \times 100$$

در صورتی که آبیاری کافی انجام شده باشد، مقدار کم DU نشانه تلفات آب به شکل فرونشست عمیق است. گرچه مقدار کم DU نسبی است اما مقدار کمتر از ۶۷ درصد عموماً قابل قبول نیست (۴).

۴- بازده واقعی آبیاری^۲

شاخصی است که نشان می‌دهد چگونه یک سیستم مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد و مطابق تعریف برابر است با (۱):

$$AELQ = \frac{\text{میانگین یک چهارم حداقل عمقهای آب نفوذ یافته و ذخیره شده در منطقه ریشه}}{\text{متوسط عمق ناخالص آبیاری}} \times 100$$

زمانی که صورت کسر از SMD بیشتر شود AELQ را می‌توان به شکل زیر نوشت:

$$AELQ = \frac{SMD}{\text{میانگین عمق ناخالص آب آبیاری}} \times 100$$

1- Distribution Uniformity (DU)

2- Application Efficiency of Low Quarter (AELQ)

3- Potential Application Efficiency of Low Quarter (PELQ)

جدول ۱- مشخصات خاک مزرعه ۵۰۰ هکتاری مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر مشکین آباد کرج

عمق خاک	بافت خاک	وزن مخصوص ظاهری	تخلخل n	رطوبت ظرفیت زراعی FC (درصد وزنی)	رطوبت در نقطه پژمردگی PWP (درصد وزنی)
(cm)		(gr/cm ³)	(%)		
۰ - ۲۵	لوم سیلتی	۱/۳۶	۴۹	۲۳/۵	۱۰
۲۵ - ۵۰	لومی	۱/۴۵	۴۷	۲۱/۱	۱۰
۵۰ - ۷۵	لوم شنی	۱/۴۹	۴۰	۱۸	۷/۵

دستگاه سیستم آبیاری بارانی عقربه‌ای دارای ۶ برج و ۷ دهانه^۱ بوده که طول لوله جانبی آن ۳۰۷/۸ متر، فاصله از محور تا برج آخر ۲۹۱ متر، طول بال معلق ۱۶ متر، سطح آبیاری شده ۲۹/۷ هکتار و حداکثر سرعت برج آخر ۱/۷۲ متر در دقیقه بود. ظرفیت سیستم ۴۵ لیتر بر ثانیه و فشار کارکرد آن ۲۴۱/۳kPa بود.

شیب زمین زیر پوشش این سیستم ۰/۹۸ درصد است. بافت خاک لایه سطحی آن (۵۰-۰ سانتیمتر) عموماً لوم سیلتی و در عمق ۵۰ تا ۱۰۰ سانتیمتر دارای شن و سنگریزه زیاد و عملاً غیرقابل زراعت بود، ولی این لایه به عنوان یک زهکش طبیعی عمل می‌نماید. خصوصیات فیزیکی خاک مزرعه تحت پوشش آبیاری بارانی در جدول ۱ نشان داده شده است.

نفوذپذیری خاک به روش استوانه مضاعف اندازه‌گیری شد. خاک منطقه مورد مطالعه براساس روش SCS در دو گروه نفوذپذیری ۱ و ۱/۵ قرار می‌گیرد که معادلات آنها به شرح زیر است:

$$D = 1/781T^{0.785} + 7/0 \quad (\text{گروه نفوذ ۱})$$

$$D = 2/284T^{0.799} + 7/0 \quad (\text{گروه نفوذ ۲})$$

در این معادلات T مدت زمان نفوذ (دقیقه) و D عمق آب نفوذ یافته (mm) می‌باشد. برای تعیین نیاز آبی ذرت دانه‌ای زیر پوشش سیستم آبیاری بارانی، ابتدا میزان تبخیر و تعرق پتانسیل ماهیانه با استفاده از روش پنمن FAO تعیین شد و سپس

اندازه PELQ در شرایطی برابر AELQ در تمامی زمین زراعی است که کمترین ربع عمق نفوذ آب برای جبران SMD کافی باشد (وقتی که $SMD = MAD$ است).

سنجش بین اندازه‌های PELQ تنها مقایسه معنی داری است که برای بهبود یک روش یا سیستم آبیاری بانوع دیگر آن می‌توان انجام داد (۱). البته برای انجام چنین مقایسه‌ای کاربرد مقدار یکسان آب آبیاری برای جبران MAD الزامی می‌باشد. مقایسه‌های اقتصادی باید هزینه‌های آبیاری، تولید محصول و همچنین عملکرد مورد انتظار را در برگیرد.

مواد و روشها

سیستم تحت ارزیابی در مزرعه ۵۰۰ هکتاری موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر در شمال شرقی مشکین آباد کرج واقع است که زمینی به وسعت ۲۹/۷ هکتار را آبیاری می‌کند. وسایلی از قبیل ۲۲۰ عدد قوطی نمونه‌برداری آب، دو عدد فشارسنج (۰-۶۸۹/۴ kPa) با لوله پیتوت (برای اندازه‌گیری فشار در سر نازلها)، دو عدد سیلندر مدرج با ظرفیتهای ۱۵۰ و ۲۵۰ میلی لیتری (برای اندازه‌گیری حجم آب جمع‌آوری شده در قوطیها)، یک عدد متر نواری، یک عدد مته نمونه‌برداری خاک، وسایل نقشه‌برداری (برای تعیین شیب زمین)، بادسنج سیار (برای اندازه‌گیری سرعت و جهت باد) و میخهای چوبی (برای علامت‌گذاری محل قوطیها) مورد استفاده قرار گرفت.

آوری شده در قوطیهای نمونه می‌باشد. شکل ۱ توزیع پراکنش آب جمع‌آوری شده در قوطیهای جمع‌کننده را در سرعت چرخش ۸۰ درصد نشان می‌دهد. با بررسی این نمودار آبیاشهایی که از کار افتاده‌اند و یا محل فواره‌هایی که قطر آنها نامناسب است مشخص می‌گردد.

همان‌طور که در شکل ۱ و جدول ۲ دیده می‌شود، در زیر آبیاشهای اولیه تقریباً در آزمایشها حجم آب جمع شده بسیار بیشتر از میانگین نمونه‌های برداشت شده می‌باشد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که اندازه روزنه این آبیاشها بزرگ انتخاب شده است و با کوچکتر کردن یک شماره از اندازه روزنه آبیاشها می‌توان به عمق پخش یکنواخت‌تری دست یافت. علاوه بر این با بررسی نمونه‌های جمع‌آوری شده در زیر آبیاشهای شماره ۴۰ الی ۵۲ مشخص می‌گردد که مقادیر این نمونه‌ها در بیشتر اندازه‌گیریها کمتر از میانگین بوده و این نشان می‌دهد که اندازه روزنه آبیاشها در نقاط فوق کوچکتر انتخاب شده، بنابراین بهتر است که آبیاشهایی با روزنه یک شماره بزرگتر جایگزین شود.

نتایج یکی از آزمایشهای ارزیابی سیستم آبیاری بارانی عقب‌به‌ای در جدول ۶ آمده و نتایج کلی از جداولی که در طول فصل آبیاری تهیه شده به شرح زیر است:

۱- میانگین یکنواختی پخش DU و CU، به دست آمده در طول فصل زراعی، به ترتیب تقریباً برابر ۸۴ و ۸۹ درصد بوده و نمایانگر این است که سیستم سنتریپوت از شرایط نسبتاً متوسطی برخوردار است. البته برای گیاهان با ارزش ریالی بیشتر توصیه می‌شود که اندازه‌های DU و CU به ترتیب بزرگتر از ۸۰ و ۸۷ درصد باشد (۲). از طرفی مقادیر DU به دست آمده از ردیف یک، در اکثر آزمایشها بیشتر از ردیفهای دیگر بوده است. این پدیده به احتمال زیاد به کم بودن اختلاف ارتفاع (۱۷/۰ متر) بین ابتدا و انتهای بال مربوط می‌شود. مقادیر DU ردیف چهارم همیشه کمتر از دیگر ردیفها بود، زیرا در ردیف چهارم حداکثر اختلاف ارتفاع بین ابتدا و انتهای بال دستگاه ۳/۲ متر بوده که حدود ۲۴/۲ درصد فشار آخرین آبیاش ۱۲۷/۵ kPa می‌باشد، که

ضریب گیاهی ذرت برای ماههای دوره کشت از روش FAO برداشت شد. این ارقام مبنای برنامه‌ریزی آبیاری قرار گرفت.

برای تعیین عوامل ارزیابی، چهار ردیف شعاعی از محل محور تا انتهای بازوی سیستم به فواصل ۶ متری می‌خکوبی و در کنار هر یک از میخهای چوبی یک عدد قوطی نمونه‌برداری آب نصب شد. اختلاف ارتفاع مزرعه بین ابتدا و انتهای ردیفهای شعاعی به ترتیب ۰/۱۶، ۲/۰، ۲/۱۳ و ۳/۱۳ متر اندازه‌گیری گردید.

اندازه‌های (عمق و حجم) آب جمع‌آوری شده در قوطیهای مستقر در تمامی فصل در ردیفهای شعاعی، در جداول ۲ الی ۵ برای یک دوره نشان داده شده است. با قراردادن دو قوطی نمونه برداری آب در یک محل مشخص، مقادیر تبخیر در طول آزمایش اندازه‌گیری شد که برای برآورد تلفات تبخیر مورد استفاده قرار گرفت. ضمناً رطوبت خاک در هر آزمایش، قبل و بعد از شروع آبیاری تعیین گردید.

تعیین عوامل ارزیابی با استفاده از داده‌های مزرعه‌ای

هر چه نمونه‌ها از نقطه محور فاصله بیشتری داشته باشند محل نمونه برداری نشان دهنده بخش وسیع‌تری از اراضی می‌باشد، بنابراین اندازه‌گیری آب جمع‌آوری شده در قوطیها را باید وزنی کرد. برای وزنی کردن حجم نمونه‌ها، هر یک از آنها در ضریبی که مربوط به فاصله یا شماره محل آن است ضرب شدند. با توجه به نحوه آرایش، نمونه‌ها از محل محور از یک تا ۵۱ شماره گذاری شد.

در این بررسی اندازه‌گیریها در دو سرعت مختلف حرکت سیستم، ۸۰ و ۴۰ درصد سرعت حداکثر سیستم انجام گرفت. نتایج ارائه شده در این مقاله تنها برای ۸۰ درصد سرعت حداکثر می‌باشد. حداکثر سرعت پیشروی برج آخر این سیستم ۱/۷۳ متر بر ثانیه بود.

نتایج و بحث

اولین نکته مورد بحث در آبیاری سنتریپوت حجم آب جمع

جدول ۲ - حجم آب جمع آوری شده در قوطیهای جمع کننده و نمونه‌های وزنی آنها

شماره ردیف: ۱

درجه تنظیم سرعت دستگاه (%): ۸۰

تاریخ: ۷۳/۴/۱۶

شماره قطعه	قوطی			شماره قطعه	قوطی		
	نمونه‌های وزنی = نمونه × شماره محل				نمونه‌های وزنی = نمونه × شماره محل		
۱	۱	۹۸	۹۸	۷	۲۸	۸۹	۲۴۹۲
۱	۲	۱۱۰	۲۲۰	۸	۲۹	۶۷	۱۹۴۳
۱	۳	۱۲۲	۳۶۶	۸	۳۰	۶۹	۲۰۷۰
۱	۴	۶۷/۵	۲۷۰	۸	۳۱	۶۳/۵	۱۹۶۸/۵
۲	۵	۱۱۶	۵۸۰	۸	۳۲	۵۹	۱۸۸۸
۲	۶	۶۷	۴۰۲	۹	۳۳	۸۶	۲۸۳۸
۲	۷	۷۷	۵۳۹	۹	۳۴	۶۵	۲۲۱۰
۲	۸	۸۶	۶۸۸	۹	۳۵	۶۸	۲۳۸۰
۳	۹	۸۰/۵	۷۲۴/۵	۹	۳۶	۶۹	۲۴۸۴
۳	۱۰	۸۷	۸۷۰	۱۰	۳۷	۶۹	۲۵۵۳
۳	۱۱	۹۰	۹۹۰	۱۰	۳۸	۶۶/۵	۲۵۲۷
۳	۱۲	۸۰	۹۶۰	۱۰	۳۹	۶۳	۲۴۵۷
۴	۱۳	۷۳	۹۴۹	۱۰	۴۰	۷۳	۲۹۲۰
۴	۱۴	۹۵	۱۳۳۰	۱۱	۴۱	۷۸	۳۱۹۸
۴	۱۵	۷۲	۱۰۸۰	۱۱	۴۲	۶۷	۲۸۱۴
۴	۱۶	۸۰	۱۲۸۰	۱۱	۴۳	۸۰/۵	۳۴۶۱/۵
۵	۱۷	۱۱۸	۲۰۰۶	۱۱	۴۴	۸۱	۳۵۶۴
۵	۱۸	۷۹	۱۴۲۲	۱۲	۴۵	۷۰/۵	۳۱۷۲/۵
۵	۱۹	۷۵/۵	۱۴۳۴/۵	۱۲	۴۶	۷۱	۳۲۶۶
۵	۲۰	۷۵	۱۵۰۰	۱۲	۴۷	۷۰	۳۲۹۰
۶	۲۱	۷۷	۱۶۱۷	۱۲	۴۸	۷۰	۳۳۶۰
۶	۲۲	۸۷	۱۹۱۴	۱۳	۴۹	۴۸	۲۳۵۲
۶	۲۳	۷۷	۱۷۷۱	۱۳	۵۰	-	-
۶	۲۴	۷۸/۵	۱۸۸۴	۱۳	۵۱	-	-
۷	۲۵	۸۳	۲۰۷۵				
۷	۲۶	۸۰	۲۰۸۰				
۷	۲۷	۷۷	۲۰۷۹				

مجموع تمامی اعداد محل نمونه‌ها: ۱۲۲۵

مجموع $\frac{۱}{۴}$ پایین ترین اعداد نمونه‌ها: ۴۰۵

مجموع تمامی اعداد محل نمونه‌ها: ۹۰۳۴۱

مجموع $\frac{۱}{۴}$ پایین ترین اعداد نمونه‌ها: ۲۵۷۶۵

جدول ۳ - حجم آب جمع آوری شده در قوطیهای جمع کننده و نمونه‌های وزنی آنها

شماره ردیف: ۲

درجه تنظیم سرعت دستگاه (%): ۸۰

تاریخ: ۷۳/۴/۱۶

شماره قطعه	قوطی			شماره قطعه	قوطی		
	نمونه‌های وزنی = نمونه × شماره محل				نمونه‌های وزنی = نمونه × شماره محل		
۱	۱	۸۸	۸۸	۷	۲۸	۷۴	۲۰۷۲
۱	۲	۱۰۳	۲۰۶	۸	۲۹	۷۶	۲۲۰۴
۱	۳	۱۱۶	۳۴۸	۸	۳۰	۶۹	۲۰۷۰
۱	۴	۸۸	۳۵۲	۸	۳۱	۷۰/۵	۲۱۸۵/۵
۲	۵	۷۳	۳۶۵	۸	۳۲	۷۵	۲۴۰۰
۲	۶	۳۴	۲۰۴	۹	۳۳	۶۸	۲۲۴۴
۲	۷	۳۸	۲۶۶	۹	۳۴	۵۱	۱۷۳۴
۲	۸	۴۰	۳۲۰	۹	۳۵	۷۴	۲۵۹۰
۳	۹	۷۳/۵	۶۶۱/۵	۹	۳۶	۷۵	۲۷۰۰
۳	۱۰	۷۲	۷۲۰	۱۰	۳۷	۷۷	۲۸۴۹
۳	۱۱	۸۸	۹۶۸	۱۰	۳۸	۵۸	۲۲۰۴
۳	۱۲	۷۲	۸۶۴	۱۰	۳۹	۵۷	۲۲۲۳
۴	۱۳	۷۵	۹۷۵	۱۰	۴۰	۷۵	۳۰۰۰
۴	۱۴	۸۲	۱۱۴۸	۱۱	۴۱	۶۱/۵	۲۵۲۱/۵
۴	۱۵	۸۴	۱۲۶۰	۱۱	۴۲	۶۰	۲۵۲۰
۴	۱۶	۹۰	۱۴۴۰	۱۱	۴۳	۶۲	۲۶۶۶
۵	۱۷	۸۳	۱۴۱۱	۱۱	۴۴	۵۹	۲۵۹۶
۵	۱۸	۷۳/۵	۱۳۲۳	۱۲	۴۵	۵۸	۲۶۱۰
۵	۱۹	۶۸	۱۲۹۲	۱۲	۴۶	۶۶	۳۰۳۶
۵	۲۰	۷۷	۱۵۴۰	۱۲	۴۷	۷۳	۳۴۳۱
۶	۲۱	۷۳	۱۵۳۳	۱۲	۴۸	۷۲/۵	۳۴۸۰
۶	۲۲	۷۷	۱۶۹۴	۱۳	۴۹	۶۴	۳۱۳۶
۶	۲۳	۷۵	۱۷۲۵	۱۳	۵۰	۵۵	۲۷۵۰
۶	۲۴	۷۳/۵	۱۷۶۴	۱۳	۵۱	۱۸	-
۷	۲۵	۷۲	۱۸۰۰				
۷	۲۶	۷۸	۲۰۲۸				
۷	۲۷	۶۷	۱۸۰۹				

مجموع تمامی اعداد محل نمونه‌ها: ۱۲۷۵

مجموع $\frac{1}{4}$ پایین ترین اعداد نمونه‌ها: ۴۴۶

مجموع تمامی اعداد محل نمونه‌ها: ۸۷۲۲۳/۵

مجموع $\frac{1}{4}$ پایین ترین اعداد نمونه‌ها: ۲۵۷۵۰

جدول ۴ - حجم آب جمع آوری شده در قوطیهای جمع کننده و نمونه‌های وزنی آنها

شماره ردیف: ۳

درجه تنظیم سرعت دستگاه (%): ۸۰

تاریخ: ۷۳/۴/۱۶

شماره قطعه	قوطی			شماره قطعه	قوطی		
	نمونه‌های وزنی = نمونه × شماره محل				نمونه‌های وزنی = نمونه × شماره محل		
۱	۱	۷۹	۷۹	۷	۲۸	۶۷	۱۸۷۶
۱	۲	۱۴۳	۲۸۶	۸	۲۹	۵۹	۱۷۱۱
۱	۳	۹۸	۲۹۴	۸	۳۰	۶۱	۱۸۳۰
۱	۴	۱۰۲	۴۰۸	۸	۳۱	۶۳/۵	۱۹۶۸/۵
۲	۵	۹۸	۴۹۰	۸	۳۲	۶۰	۱۹۲۰
۲	۶	۹۹	۵۹۴	۹	۳۳	۶۰	۱۹۸۰
۲	۷	۸۹	۶۲۳	۹	۳۴	۶۲	۲۱۰۸
۲	۸	۸۸/۵	۷۰۸	۹	۳۵	۷۲	۲۵۲۰
۳	۹	۷۴	۶۶۶	۹	۳۶	۷۴	۲۶۶۴
۳	۱۰	۷۲	۷۲۰	۱۰	۳۷	۷۸	۲۸۸۶
۳	۱۱	۷۲	۷۹۲	۱۰	۳۸	۶۹	۲۶۲۲
۳	۱۲	۵۱	۶۱۲	۱۰	۳۹	۶۰	۲۳۴۰
۴	۱۳	۶۵	۸۴۵	۱۰	۴۰	۷۷	۳۰۸۰
۴	۱۴	۷۸/۵	۱۰۹۹	۱۱	۴۱	۸۴/۵	۳۴۶۴/۵
۴	۱۵	۷۵	۱۱۲۵	۱۱	۴۲	۸۵	۳۵۷۰
۴	۱۶	۷۴/۵	۱۱۹۲	۱۱	۴۳	۷۴	۳۱۸۲
۵	۱۷	۷۹	۱۳۴۳	۱۱	۴۴	۷۳	۳۲۱۲
۵	۱۸	۷۴	۱۳۳۲	۱۲	۴۵	۸۴/۵	۳۸۰۲/۵
۵	۱۹	۶۵	۱۲۳۵	۱۲	۴۶	۶۸	۳۱۲۸
۵	۲۰	۶۸	۱۳۶۰	۱۲	۴۷	۹۱	۴۲۷۷
۶	۲۱	۷۰	۱۴۷۰	۱۲	۴۸	۷۰/۵	۳۳۸۴
۶	۲۲	۶۳	۱۳۸۶	۱۳	۴۹	۳۸	۱۸۶۲
۶	۲۳	۸۲	۱۸۸۶	۱۳	۵۰	-	-
۶	۲۴	۷۰	۱۶۸۰	۱۳	۵۱	-	-
۷	۲۵	۶۸	۱۷۰۰				
۷	۲۶	۶۸	۱۷۶۸				
۷	۲۷	۶۵	۱۷۵۵				

مجموع تمامی اعداد محل نمونه‌ها: ۱۲۲۵

مجموع $\frac{1}{4}$ پایین ترین اعداد نمونه‌ها: ۳۴۱

مجموع تمامی اعداد محل نمونه‌ها: ۸۶۸۳۰

مجموع $\frac{1}{4}$ پایین ترین اعداد نمونه‌ها: ۲۲۹۱۲

جدول ۵ - حجم آب جمع آوری شده در قوطیهای جمع کننده و نمونه‌های وزنی آنها

شماره ردیف: ۴

درجه تنظیم سرعت دستگاه (%): ۸۰

تاریخ: ۷۳/۴/۱۶

شماره قطعه	قوطی			شماره قطعه	قوطی		
	نمونه‌های وزنی = نمونه × شماره محل				نمونه‌های وزنی = نمونه × شماره محل		
۱	۱	۷۱	۷۱	۷	۲۸	۸۶	۲۴۰۸
۱	۲	۷۸	۱۵۶	۸	۲۹	۹۷	۲۸۱۳
۱	۳	۱۱۰	۳۳۰	۸	۳۰	۹۴	۲۸۲۰
۱	۴	۸۵	۳۴۰	۸	۳۱	۸۳/۵	۲۵۸۸/۵
۲	۵	۱۱۲	۵۶۰	۸	۳۲	۸۳	۲۶۵۶
۲	۶	۶۲	۳۷۲	۹	۳۳	۷۹	۲۶۰۷
۲	۷	۶۲	۴۳۴	۹	۳۴	۸۱	۲۷۵۴
۲	۸	۱۰۰	۸۰۰	۹	۳۵	۹۲	۳۲۲۰
۳	۹	۱۰۹	۹۸۱	۹	۳۶	۹۸	۳۵۲۸
۳	۱۰	۶۰	۶۰۰	۱۰	۳۷	۹۵/۵	۳۵۳۳/۵
۳	۱۱	۵۵	۶۰۵	۱۰	۳۸	۸۳	۳۱۵۴
۳	۱۲	۶۸	۸۱۶	۱۰	۳۹	۸۹	۳۴۷۱
۴	۱۳	۵۱/۵	۶۶۹/۵	۱۰	۴۰	۹۲	۳۶۸۰
۴	۱۴	۵۹	۸۲۶	۱۱	۴۱	۹۳/۵	۳۸۳۳/۵
۴	۱۵	۶۲	۹۳۰	۱۱	۴۲	۸۲	۳۴۴۴
۴	۱۶	۷۵	۱۲۰۰	۱۱	۴۳	۸۴	۳۶۱۲
۵	۱۷	۸۴	۱۴۲۸	۱۱	۴۴	۸۵	۳۷۴۰
۵	۱۸	۸۳	۱۴۹۴	۱۲	۴۵	۸۷	۳۹۱۵
۵	۱۹	۸۶	۱۶۳۴	۱۲	۴۶	۷۴	۳۴۰۴
۵	۲۰	۷۶	۱۵۲۰	۱۲	۴۷	۸۵	۳۹۹۵
۶	۲۱	۷۳/۵	۱۵۴۳/۵	۱۲	۴۸	۹۲	۴۴۱۶
۶	۲۲	۸۱	۱۷۸۲	۱۳	۴۹	۷۳	۳۵۷۷
۶	۲۳	۶۷	۱۵۴۱	۱۳	۵۰	۶۹	۳۴۵۰
۶	۲۴	۶۲	۱۴۸۸	۱۳	۵۱	۴۷	۲۳۹۷
۷	۲۵	۸۸	۲۲۰۰				
۷	۲۶	۸۶/۵	۲۲۴۹				
۷	۲۷	۶۴	۱۷۲۸				

مجموع تمامی اعداد محل نمونه‌ها: ۱۳۲۶

مجموع $\frac{1}{4}$ پایین ترین اعداد نمونه‌ها: ۲۶۳

مجموع تمامی اعداد محل نمونه‌ها: ۱۰۷۳۱۴

مجموع $\frac{1}{4}$ پایین ترین اعداد نمونه‌ها: ۱۵۸۵۷

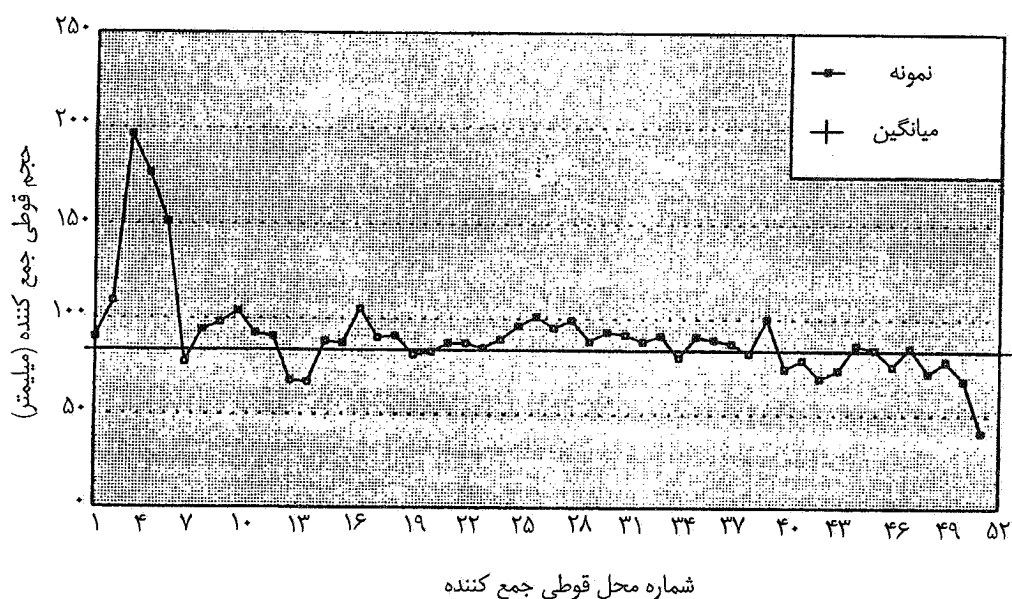
اندازه‌گیرها مقادیر PELQ و AELQ برابر بود و این نشان می‌دهد که حداقل عمق آب داده شده به زمین و ذخیر شده در منطقه ریشه، کمتر از کمبود رطوبتی خاک بوده است. بنابراین در بعضی از موارد آب آبیاری کمتر از نیاز داده شده است، یا به عبارتی آب آبیاری کافی نبوده است. روند تغییرات AELQ در طول فصل تقریباً یکسان بوده است. در روزهایی از فصل که باد و شدت گرما زیاد بوده این بازده کاهش داشته است. روند تغییرات مقادیر AELQ برای سیستم آبیاری عقربه‌ای در طول فصل آبیاری در شکل ۴ نشان داده شده است.

۴- رواناب سطحی: چون سیستم در شرایطی متفاوت از دستورات طراح (دبی و فشار طراحی به ترتیب ۳۳ لیتر بر ثانیه و $186/1 \text{ kPa}$) یعنی با دبی و فشار غیر طراحی (45 لیتر بر ثانیه و $241/3 \text{ kPa}$) کار می‌کرد بنابراین شدت پخش آب زیادت از مقدار تعیین شده در طراحی بود. این اختلاف موجب شده بود که شدت پخش آب در آخرین آبپاش ($121/8$ میلی‌متر بر ساعت)، بیشتر از شدت نفوذ آب در خاک باشد.

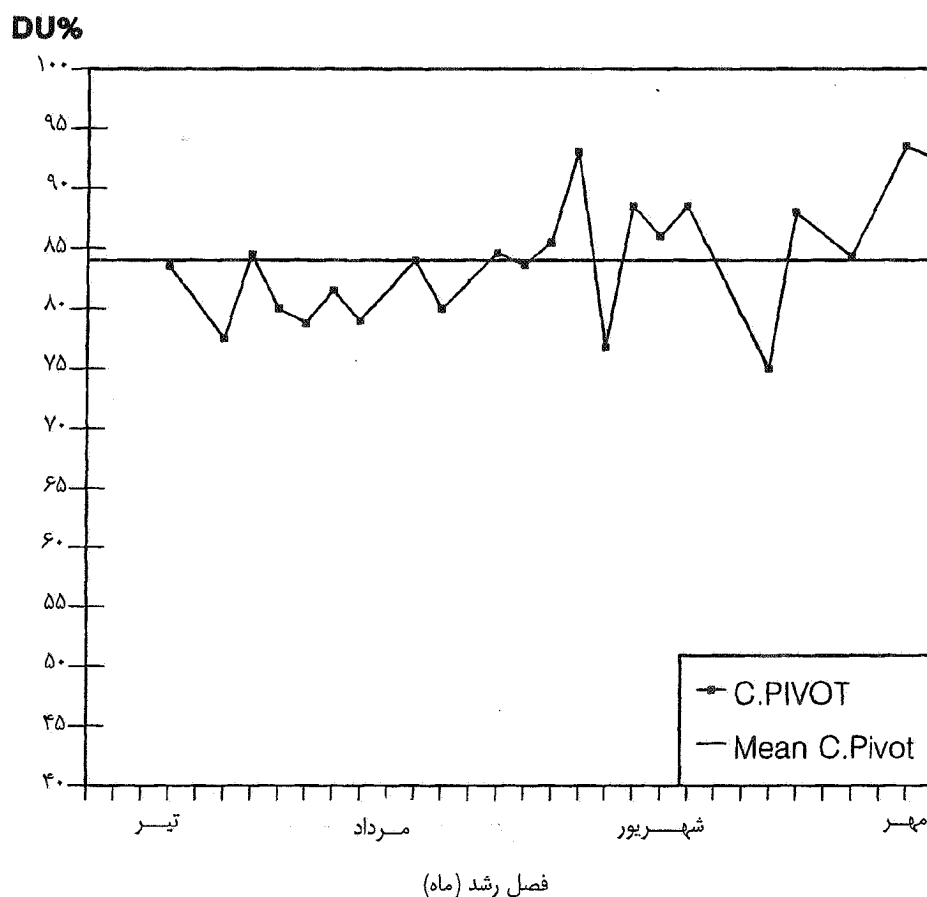
شدت پخش آبپاشها در ماورای طول 200 متر بال زیادت بود و منجر به ایجاد رواناب گردید. البته در سرعت‌های بالای دستگاه، هرز آب ایجاد نگردید، ولی در سرعت‌های تنظیم شده 80% و 40% رواناب مشاهده شد و باعث حالت ماندابی در فاصله بین 180 تا 280 متری طول بال دستگاه گردید. بنابراین مقادیر PELQ به دست آمده در شرایط سرعت 80% و یا 40% را به طور قطعی نمی‌توان به عنوان بازده بالقوه سیستم پذیرفت. چون مقدار زیادی رواناب سطحی تولید شده و با افزایش سرعت سیستم، عمق آب در هر آبیاری کاهش یافته و در نتیجه از ایجاد رواناب سطحی جلوگیری می‌شد، زیرا بافت خاک نسبتاً سبک بود. کاهش قطر فواره آبپاش و در نتیجه کاهش دبی آبیاری جهت کاهش ظرفیت سیستم و میزان عمق کاربردی از دیگر راه‌های ممکن برای کاهش رواناب سیستم می‌باشد. برای رسیدن به یکنواختی مطلوب باید تمامی فواره‌ها تعویض

مقدار قابل قبولی نیست^۱. در آزمایشهای ردیف یک، اختلاف ارتفاع $0/17$ متر کمترین تأثیر را بر DU دارد چون این مقدار ($1/6 \text{ kPa}$) تنها 3 درصد فشار آخرین آبپاش ($127/5 \text{ kPa}$) است. تغییرات DU در طول فصل زراعی در شکل ۲ آمده است. ۲- میانگین مقادیر PELQ یا بازده پتانسیل کاربرد در طول فصل زراعی برابر 79 درصد به دست آمده که برای سیستم آبیاری بارانی عقربه‌ای نسبتاً کم به نظر می‌رسد (۸). این نشان می‌دهد که سیستم موجود با زمین و شرایط زراعی آن مطابقت خوبی ندارد. بنابراین با اصلاح سیستم می‌توان بازده بالقوه آن را بالا برد. روش پیشنهادی در جهت اصلاح بازده بالقوه، افزایش فشار کاربرد سیستم و کاهش قطر روزنه‌ها است که در این صورت بازده بالایی حاصل می‌گردد. همان طوری که در جدول ۶ ملاحظه می‌شود، تأثیر اختلاف ارتفاع دو سریال بر بازده پتانسیل نیز مشهود است ولی این تأثیر بر DU خیلی بیشتر از PELQ به نظر می‌رسد. اعداد جدول مذکور نشان می‌دهد که سرعت چرخش دستگاه نیز بر PELQ تأثیر دارد، یعنی هر چه سرعت دستگاه کمتر شود مقدار PELQ افزایش پیدا می‌کند. چون اختلاف بین میانگین عمق کاربردی با میانگین عمق ربع پایین کمتر شده است، از مقایسه مقادیر DU و PELQ ملاحظه می‌شود که اختلاف کمی بین این دو وجود دارد. مقادیر این اختلاف نشان دهنده مقدار تلفات آب ناشی از بادزدگی و تبخیر است و در مقایسه با خطای اندازه‌گیری بسیار ناچیز می‌باشد. تغییرات مقادیر PELQ در طول فصل زراعی برای سیستم آبیاری بارانی عقربه‌ای در شکل ۳ نشان داده شده است. ۳- میانگین مقادیر بازده واقعی سیستم (AELQ) در طول فصل آبیاری حدود 76 درصد به دست آمد که مقدار قابل قبولی در سیستم آبیاری بارانی عقربه‌ای می‌باشد (۸). مقادیر بالای AELQ نشان دهنده این است که مدیریت سیستم خوب عمل نموده است. اختلاف AELQ و PELQ ناچیز بوده و مبین این است که سیستم عملکرد خوبی داشته است. در بیشتر

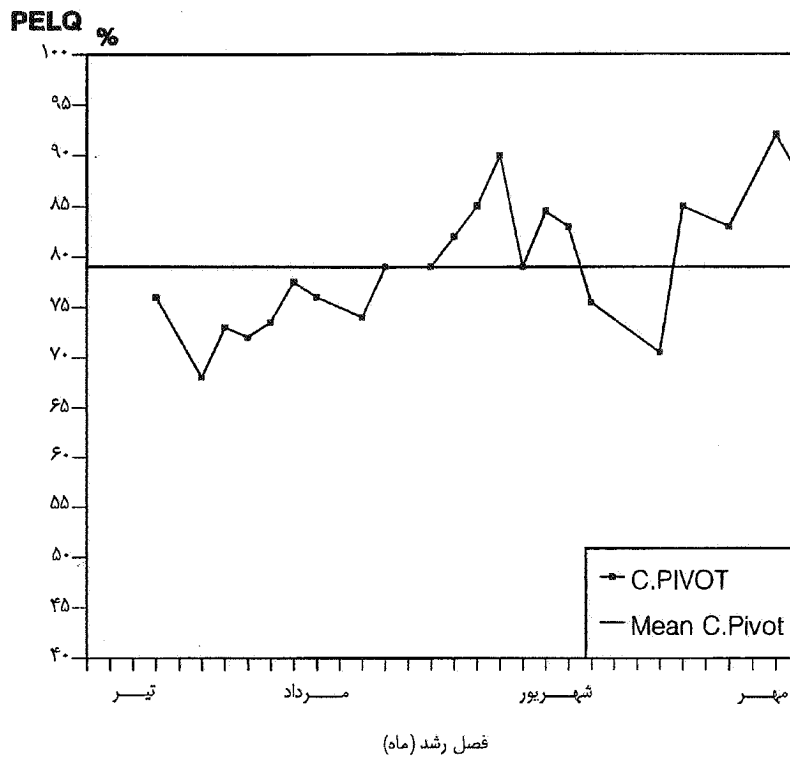
۱- اختلاف ارتفاع بین ابتدا و انتهای بال اگر از 20% فشار آخرین آبپاش بیشتر باشد در مقدار DU در جهت کم شدن آن تأثیر زیادی می‌گذارد (۸).

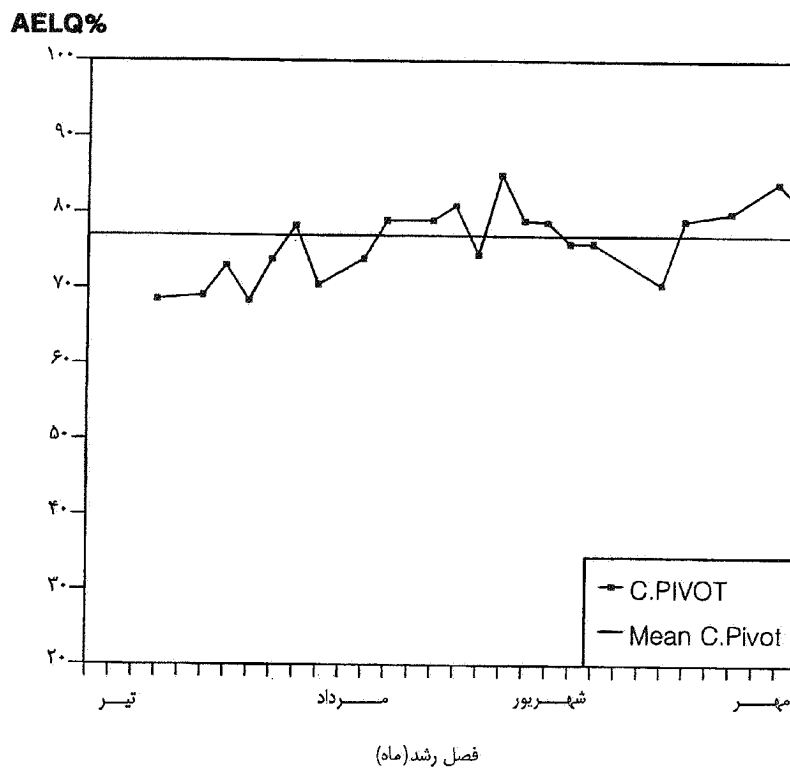
شکل ۱ - توزیع پراکنش آب جمع آوری شده در قوطیهای جمع کننده در سرعت چرخشی ۸۰ درصد

شکل ۲ - روند تغییرات توزیع یکنواختی پخش در طول فصل آبیاری (DU)

شکل ۳ - روند تغییرات بازده پتانسیل در طول فصل آبیاری (PELQ)

شکل ۴ - روند تغییرات بازده واقعی در طول فصل آبیاری (AELQ)

عقریه ای مقدار متوسطی محسوب می‌گردد.
 ۳- میانگین بازده بالقوه (PELQ) در طول فصل آبیاری حدود ۷۹ درصد به دست آمد. این مقدار برای سیستم آبیاری بارانی عقریه ای نسبتاً کم و نمایانگر احتمال وجود اشکال در طراحی سیستم می‌باشد (۸).
 ۴- میانگین بازده واقعی (AELQ) در طول فصل آبیاری تقریباً ۷۶ درصد بوده که مقدار قابل قبولی در سیستم آبیاری بارانی عقریه ای می‌باشد (۷).
 ۵- حجم آب مصرف شده برای آبیاری در سیستم آبیاری بارانی ۹۱۸۴ متر مکعب در هکتار و نیاز آبی ذرت دانه‌ای ۶۸۹۰ متر مکعب در هکتار برآورد گردید.

سپاسگزاری

کلیه هزینه‌ها و امکانات اجرایی این طرح توسط مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی فراهم شده است که بدین وسیله صمیمانه تشکر و قدردانی می‌شود.

شود، همچنین جهت جلوگیری از ایجاد رواناب سطحی بهتر است که در جهت عمود بر شیب زمین شیار ایجاد شده و سعی گردد که کلیه عملیات زراعی در این جهت انجام گیرد. این عمل ظرفیت ذخیره سطحی خاک را بیشتر کرده و باعث می‌شود که آب فرصت بیشتری برای نفوذ در خاک داشته باشد.
 همچنین افزایش فشار و کاهش قطر فواره‌ها در تمام سیستم، به منظور یکسان نگاه داشتن شدت پخش آب الزامی است، زیرا در این حالت میانگین قطر قطرات آب کمتر شده و در نتیجه به دلیل برخورد قطرات کوچکتر آب با سطح خاک موجب انسداد منافذ خاک، که از دلایل عمده کاهش نفوذپذیری است، نمی‌گردد.

نتیجه‌گیری

۱- برای دست یابی به عمق پخش یکنواخت، اندازه روزنه بعضی از آبپاشها باید تغییر داده شود.
 ۲- میانگین یکنواختی پخش (DU) در طول فصل زراعی تقریباً برابر ۸۴ درصد بوده که این میزان برای سیستم بارانی

منابع مورد استفاده

- 1- ASCE Committee. 1978. Describing irrigation efficiency and uniformity, ASCE , J. Irr. and Drain Div., 104, (IR1), :35-41.
- 2- Cuenca, R. H. 1989. Irrigation System Design: An Engineering Approach. Prentice Hall, Inc., New Jersey, USA.
- 3- Deckle, R., C. R. Camp, and M. Cardey. 1984. Furrow Demonstration in South Carolina. ASAE, paper 10.
- 4- Dillon, R. O., E. A. Hiler and Vittetoe. 1972. Center-pivot sprinkler design based on intake characteristics. Transaction of the ASAE 15 (5) : 996-1001.
- 5- Jensen, M.E. 1983. Design & Operation of Farm Irrigation Systems. ASAE Monograph.
- 6- Heermann, D. F. and P. R. Hein. 1968. Performance characteristics of self-properlled center-pivot sprinkler irrigation system. Transaction of the ASAE, 11 (1) : 11-15.
- 7- Merriam, J.L. and J. Keller. 1978. Farm Irrigation System Evaluation: A Guide for Management, Utah State Univ., Utah, 271 p.
- 8- Roland, L. 1982. Mechanized Sprinkler Irrigation. FAO, Irrigation and Drainage, No. 35, 409 p.